

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 31ης Οκτωβρίου 2000

για την τροποποίηση της απόφασης 97/21/ΕΚΑΧ, ΕΚ σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε στην *Compañía Española de Tubos por Extrusión SA*, η οποία είναι εγκατεστημένη στο *Llodio, Álava*

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2000) 3268]

(Το κείμενο στην ισπανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2001/142/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, και ιδίως το άρθρο 4 στοιχείο γ),

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

την απόφαση αριθ. 2496/96/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικών κανόνων για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 5,Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα ανωτέρω άρθρα ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. Ιστορικό

Α. Απόφαση 97/21/ΕΚΑΧ, ΕΚ της Επιτροπής ⁽³⁾

(1) Με την απόφασή της για την κίνηση της διαδικασίας που προβλέπεται στο πρώην άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ και στο άρθρο 6 παράγραφος 4 της απόφασης αριθ. 3855/91/ΕΚΑΧ της Επιτροπής ⁽⁴⁾ σχετικά με ορισμένα μέτρα που ελήφθησαν υπέρ της *Compañía Española de Tubos por Extrusión SA* (στο εξής «*Tubacex*») και της θυγατρικής της *Acería de Álava* ⁽⁵⁾, η οποία παράγει χάλυβα, η Επιτροπή εξέφρασε τις αμφιβολίες της σχετικά με το κατά πόσον οι συμφωνίες εξόφλησης μεταξύ των εταιρειών αυτών και του ταμείου εγγύησης μισθών και ημερομισθίων (*Fogasa*), και η συμφωνία αναδιάρθρωσης μεταξύ των εταιρειών αυτών και του ταμείου κοινωνικής ασφάλισης,

μεταξύ άλλων μέτρων, συνιστούν συμβίβασιμη κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του πρώην άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 1 της απόφασης αριθ. 3855/91/ΕΚΑΧ.

(2) Με την απόφαση 97/21/ΕΚΑΧ, ΕΚ, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα μέτρα που παρατίθενται στη συνέχεια δεν ήταν σύμφωνα με τις επικρατούσες συνθήκες της αγοράς, κατά το μέτρο που το επιτόκιο που εφαρμόστηκε ήταν χαμηλότερο από τα επιτόκια της αγοράς. Ως εκ τούτου, η απόφαση κήρυξε τα κατωτέρω μέτρα ασυμβίβαστα με την κοινή αγορά:

α) τη συμφωνία πίστωσης που υπεγράφη στις 10 Ιουλίου 1992 μεταξύ του ταμείου εγγύησης μισθών και ημερομισθίων (*Fogasa*), της *Tubacex* και της *Acería de Álava* που αφορά κεφάλαιο ύψους 444 327 300 ESP, όπως τροποποιήθηκε από τις συμβάσεις της 8ης Φεβρουαρίου 1993 και της 16ης Φεβρουαρίου 1994 (οι οποίες αφορούσαν κεφάλαιο 376 194 872 και 372 000 000 ESP, αντίστοιχα).

β) τη συμφωνία πίστωσης που υπεγράφη στις 10 Μαρτίου 1994 μεταξύ του *Fogasa*, της *Tubacex* και της *Acería de Álava* για κεφάλαιο ύψους 465 727 750 ESP, όπως τροποποιήθηκε από τη συμφωνία της 3ης Οκτωβρίου 1994 για κεφάλαιο ύψους 469 491 521 ESP.

γ) τη συμφωνία που υπεγράφη στις 25 Μαρτίου 1994 μεταξύ του οργανισμού κοινωνικής ασφάλισης και της *Acería de Álava* για την αναδιάρθρωση οφειλών, ύψους 274 409 604 ESP.

δ) τη συμφωνία που υπεγράφη στις 12 Απριλίου 1994 μεταξύ του οργανισμού κοινωνικής ασφάλισης και της *Tubacex* για αναδιάρθρωση οφειλών ύψους 1 409 957 329 ESP.

⁽¹⁾ ΕΕ L 338 της 28.12.1996, σ. 42.⁽²⁾ ΕΕ C 110 της 15.4.2000, σ. 12.⁽³⁾ ΕΕ L 8 της 11.1.1997, σ. 14.⁽⁴⁾ ΕΕ L 362 της 31.12.1991, σ. 57.⁽⁵⁾ ΕΕ C 282 της 26.10.1995, σ. 3.

- B. Η απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 29ης Απριλίου 1999 στην υπόθεση C-342/96, Ισπανία κατά Επιτροπής⁽⁶⁾, σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ισπανία στην Tubacex
- (3) Κατόπιν προσφυγής της Ισπανίας, το Δικαστήριο εξέδωσε την απόφασή του επί της προαναφερθείσας υπόθεσης, ακυρώνοντας την απόφαση 97/21/EKAX, EK, η οποία είχε κηρύξει ως ασυμβίβαστη ενίσχυση προς την Tubacex τις συμφωνίες αναδιάρθρωσης χρεών μεταξύ της Tubacex και του οργανισμού κοινωνικής ασφάλισης και τις συμφωνίες εξόφλησης μεταξύ της Tubacex και του Fagasa, κατά το μέτρο που το επιτόκιο ήταν χαμηλότερο από τα επιτόκια της αγοράς.
- (4) Στην απόφασή του το Δικαστήριο έκρινε ότι το Fogasa δεν χορηγεί δάνεια σε επιχειρήσεις υπό εκκαθάριση ή σε προβληματικές επιχειρήσεις, αλλά ικανοποιεί όλα τα νομίμως υποβαλλόμενα από τους εργαζόμενους αιτήματα με χρήματα που καταβάλλει και ανακτά στη συνέχεια από τις επιχειρήσεις. Επιπλέον, το Fogasa μπορεί να συνάψει συμφωνίες εξόφλησης που του επιτρέπουν να αναδιარθρώνει τα οφειλόμενα ποσά ή να προβλέπει την τμηματική καταβολή τους.
- (5) Ομοίως, το ταμείο κοινωνικής ασφάλισης μπορεί να εγκρίνει την αναδιάρθρωση της καταβολής των οφειλών σε εισφορές κοινωνικής ασφάλισης ή την τμηματική καταβολή τους.
- (6) Το Δικαστήριο επεσήμανε ότι στο πλαίσιο των εν λόγω συμφωνιών εξόφλησης και αναδιάρθρωσης, το Δημόσιο δεν συμπεριφέρθηκε ως δημόσιος επενδυτής, η παρέμβαση του οποίου πρέπει να συγκριθεί με τη συμπεριφορά ιδιώτη επενδυτή που τοποθετεί κεφάλαια για να αποκομίσει κέρδος, αλλά ως δημόσιος πιστωτής ο οποίος, όπως ένας ιδιώτης πιστωτής, επιδιώκει να ανακτήσει τα ποσά που του οφείλονται.
- (7) Οι τόκοι που εφαρμόζονται κατά κανόνα σε αυτό το είδος οφειλών αποσκοπούν στην ανόρθωση της ζημίας που υπέστη ο πιστωτής λόγω της καθυστέρησης εκτέλεσης της υποχρέωσης του οφειλέτη να αποπληρώσει το χρέος του, δηλαδή τόκοι υπερημερίας. Εάν το επιτόκιο των ληξιπρόθεσμων οφειλών (τόκοι υπερημερίας) που ισχύει στις οφειλές έναντι δημοσίου πιστωτή είναι χαμηλότερο από το επιτόκιο που εφαρμόζεται στις οφειλές έναντι ιδιώτη πιστωτή, πρέπει να εφαρμόζεται το τελευταίο επιτόκιο.
- (8) Βάσει των ανωτέρω επιχειρημάτων, το Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση 97/21/EKAX, EK, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή κηρύχθηκαν ασυμβίβαστα με τη συνθήκη EK τα μέτρα υπέρ της Tubacex. [Δεδομένου ότι δεν προσβλήθηκε το μέρος της απόφασης σχετικά με το ασυμβίβαστο των μέτρων με τον κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (στο βαθμό που τα εν λόγω μέτρα ήταν ευεργετικά και για την Acería de Álava) το Δικαστήριο δεν ακύρωσε αυτό το τμήμα της απόφασης].

II. Διαδικασία

- (9) Αφού εξέτασε την απόφαση του Δικαστηρίου, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει (εκ νέου) τη διαδικασία που είχε προηγηθεί της ακυρωθείσας απόφασης.

- (10) Η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Ισπανία την απόφασή της με επιστολή της 16ης Φεβρουαρίου 2000 [SG(2000) D/1015].
- (11) Η απόφαση της Επιτροπής για την κίνηση της διαδικασίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (?). Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την εκ νέου εξέταση των μέτρων υπό το φως της απόφασης του Δικαστηρίου και, κατ' επέκταση, σχετικά με την προβλεπόμενη μερική ανάκληση της απόφασης της 97/21/EKAX, EK.

III. Παρατηρήσεις ενδιαφερόμενων

- (12) Δεν υποβλήθηκαν παρατηρήσεις από ενδιαφερόμενους.

IV. Παρατηρήσεις της Ισπανίας

- (13) Με επιστολή της 20ής Μαρτίου 2000, η ισπανική κυβέρνηση απάντησε στην επιστολή της Επιτροπής με την οποία κινήθηκε η διαδικασία. Τα βασικά σημεία έχουν ως ακολούθως.
- (14) Οι ισπανικές αρχές διαφώνησαν με την απόφαση της Επιτροπής να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας, καθότι κατά την άποψή τους η διαδικασία έρευνας δεν ήταν απαραίτητη για να γίνει η προβλεπόμενη μερική ανάκληση της απόφασης 97/21/EKAX, EK.
- (15) Όσον αφορά τις συμφωνίες αναδιάρθρωσης χρεών μεταξύ των εταιρειών και τον οργανισμό κοινωνικής ασφάλισης, οι ισπανικές αρχές δεν δέχθηκαν την άποψη της Επιτροπής κατά την οποία «φαιίνεται πιθανό ότι, στην περίπτωση εξωδικαστικών συμφωνιών που αφορούν ή έχουν ως αποτέλεσμα την αναδιάρθρωση προϋπαρχουσών οφειλών, η λογική της συμπεριφοράς τον πιστωτή τον οδηγεί να επιδιώξει να λάβει από τον οφειλέτη, για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές, επιτόκιο υπερημερίας και αυτό για το γεγονός ότι δεν διεκδικεί την ανάκτηση της οφειλής με νομικά μέσα». Αντίθετα, υποστήριξαν ότι, λόγω της οικονομικής κατάστασης της εταιρείας, καθώς και του κόστους, της καθυστέρησης και της αβεβαιότητας που συνεπάγονται οι νομικές διαδικασίες, οι εξωδικαστικές συμφωνίες συχνά οδηγούν σε συμφωνία για εφαρμογή επιτοκίου χαμηλότερου από το νόμιμο.
- (16) Έτσι, οι ισπανικές αρχές επαναδιατύπωσαν το επιχειρημά τους κατά το οποίο η παραχώρηση παρατάσεων με την εφαρμογή του νόμιμου επιτοκίου προστατεύει τα συμφέροντα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, όσον αφορά την ανάκτηση οφειλών, καλύτερα από οποιαδήποτε άλλη μορφή μέτρων που θα μπορούσε να λάβει ένας ιδιώτης πιστωτής.
- (17) Επιπλέον, η ισπανική κυβέρνηση υπενθύμισε ότι ενώ ένας ιδιώτης πιστωτής μπορεί να συμφωνήσει για οποιοδήποτε επιτόκιο με τον οφειλέτη, οι αρχές κοινωνικής ασφάλισης δεσμεύονται από το άρθρο 20 του γενικού νόμου κοινωνικής ασφάλισης⁽⁸⁾ που προβλέπει ότι πρέπει να εφαρμόζεται το νόμιμο επιτόκιο στις συμφωνίες αναδιάρθρωσης οφειλών.

⁽⁶⁾ Συλλογή 1999, σ. I-2459.

(?) Βλέπε υποσημείωση 2.

⁽⁸⁾ ΟΒΕ αριθ. 154 της 20.6.1994, σ. 20658.

(18) Στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας η Επιτροπή επεσήμανε ότι η σύγκριση των όρων που περιέχονται στη συμφωνία με τους ιδιώτες πιστωτές τον Οκτωβρίου 1993 με τους όρους της συμφωνίας αναδιάρθρωσης μεταξύ της κοινωνικής ασφάλισης και των εταιρειών ενδέχεται να μην συνιστά ορθή εφαρμογή του κριτηρίου του «ιδιώτη πιστωτή», όπως ορίστηκε από το Δικαστήριο. Στο πλαίσιο αυτό οι ισπανικές αρχές δήλωσαν ότι λόγω των νομικών περιορισμών της δημόσιας διοίκησης, πράγματι είναι δυνατό οι συνθήκες που ισχύουν για τους δημόσιους πιστωτές να μην μοιάζουν με τις συνθήκες που ισχύουν για τους ιδιώτες πιστωτές. Ωστόσο, υπογράμμισαν το γεγονός ότι, παρά τις διαφορετικές συνθήκες, οι συμφωνίες μεταξύ της κοινωνικής ασφάλισης/του Fogasa και των εταιρειών δεν ήταν πιο ευνοϊκές από τη συμφωνία με τους ιδιώτες πιστωτές αντίθετα, ήταν πολύ λιγότερο γενναιόδωρες.

(19) Τέλος, οι ισπανικές αρχές επανέλαβαν τις απόψεις που εξέφρασαν στο πλαίσιο της διαδικασίας η οποία οδήγησε στην απόφαση 97/21/EKAX/EK και όσα υποστήριξαν ενώπιον τον Δικαστηρίου.

V. Εκτίμηση

(20) Πρέπει να υπομνησθεί ότι, παρά το γεγονός ότι το Δικαστήριο ακύρωσε μόνο τα μέρη της απόφασης της Επιτροπής 97/21/EKAX, EK που αφορούν τα μέτρα υπέρ της Tubacex, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ανάλυση των μέτρων υπέρ της Tubacex σχετικά με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ στην οποία πρόέβη το Δικαστήριο ισχύει απόλυτα στο τμήμα της απόφασης 97/21/EKAX, EK σχετικά με τα μέτρα υπέρ της Acería de Álava που υπάγονται στη συνθήκη ΕΚΑΧ. Προκειμένου να διασφαλίσει τα δικαιώματα της Ισπανίας και όλων των άλλων ενδιαφερόμενων, η Επιτροπή επεσήμανε κατά την (εκ νέου) κίνηση της διαδικασίας έρευνας ότι θα επανεξετάσει το τμήμα αυτό της προηγούμενης απόφασης με σκοπό να το ανακαλέσει εν μέρει και να εκδώσει νέα απόφαση βάσει της επανεξέτασης. Οι παρατηρήσεις που ελήφθησαν στο πλαίσιο της διαδικασίας επιβεβαιώνουν ότι η προσέγγιση αυτή είναι η ενδεικνυόμενη.

(21) Η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει κατά πόσον τα θεωρούμενα ως ασυμβίβαστα με την κοινή αγορά στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 1 της απόφασης 97/21/EKAX, EK συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 4 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚΑΧ. Εάν διαπιστωθεί ότι υφίσταται ενίσχυση, η Επιτροπή θα πρέπει, στη συνέχεια, να εξετάσει εάν αυτή συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

(22) Καταρχάς πρέπει να σημειωθεί ότι προϋφίστατο η νόμιμη υποχρέωση των εταιρειών να προβούν στην επιστροφή των καταβληθέντων από το Fogasa μισθών και στην καταβολή των οφειλών τους όσον αφορά τις εισφορές κοινωνικής ασφάλισης. Επομένως, οι εν λόγω συμφωνίες δεν

δημιούργησαν νέες οφειλές των εταιρειών έναντι των δημοσίων αρχών. Συνεπώς, στο πλαίσιο των συμφωνιών εξόφλησης με το Fogasa και των συμφωνιών αναδιάρθρωσης με το ταμείο κοινωνικής ασφάλισης, το Δημόσιο δεν συμπεριφέρθηκε ως δημόσιος επενδυτής, η παρέμβαση του οποίου πρέπει να συγκριθεί με τη συμπεριφορά ιδιώτη επενδυτή που τοποθετεί κεφάλαια για να αποκομίσει κέρδος, αλλά ως δημόσιος πιστωτής ο οποίος, όπως ένας ιδιώτης πιστωτής, επιδιώκει να ανακτήσει τα ποσά που του οφείλονται. Ως εκ τούτου, κατά την εκτίμηση της αμφοβιτούμενης ως προς το συμβιβασμό της κρατικής ενίσχυσης, η Επιτροπή πρέπει να συγκρίνει το επιτόκιο υπερημερίας που εφαρμόζεται στις οφειλές έναντι τον δημόσιου πιστωτή με το επιτόκιο που εφαρμόζεται στις οφειλές έναντι ιδιωτών πιστωτών που ενεργούν υπό παρόμοιες συνθήκες.

(23) Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι οι ιδιαίτερες συνθήκες που ισχύουν για τους οφειλέτες και τους πιστωτές είναι πιθανό να δυσχεραίνουν τον καθορισμό μιας κοινής εφαρμοστέας συμπεριφοράς των ιδιωτών πιστωτών που επιδιώκουν να ανακτήσουν τα ποσά που τους οφείλονται. Συνεπώς, η Επιτροπή πρέπει να προβεί στην εκτίμησή της, εξετάζοντας τη συμπεριφορά των ιδιωτών πιστωτών κατά περίπτωση.

(24) Εν προκειμένω, οι χωριστές συμφωνίες μεταξύ των Fogasa και των εταιρειών, και μεταξύ της κοινωνικής ασφάλισης και των εταιρειών δεν επεφύλαξαν στις εταιρείες ευνοϊκότερη μεταχείριση από ό,τι οι συμφωνίες με τους ιδιώτες πιστωτές που συνάφθηκαν τον Οκτώβριο του 1993.

(25) Ωστόσο, οι συνθήκες υπό τις οποίες ενήργησαν οι ιδιώτες πιστωτές δεν ήταν οι ίδιες με τις συνθήκες που ίσχυαν για τους δημόσιους πιστωτές, λόγω του νομικού καθεστώτος τους, των εγγυήσεων που χορηγήθηκαν κ.λπ. Συνεπώς, η Επιτροπή θεωρεί ότι αυτού του είδους η σύγκριση δεν συνιστά εν προκειμένω ορθή εφαρμογή του κριτηρίου τον «ιδιώτη πιστωτή», όπως ορίστηκε από το Δικαστήριο, το οποίο, όπως υπογράμμισε μεταγενέστερα στην απόφασή του της 29ης Ιουνίου 1999 στην υπόθεση DMT (C-256/97) (*), προϋποθέτει ότι η υπό εξέταση συμπεριφορά των δημοσίων πιστωτών πρέπει να συγκριθεί με τη συμπεριφορά ενός υποθετικού ιδιώτη πιστωτή ευρισκόμενου, κατά το μέτρο του δυνατού, στην ίδια κατάσταση.

(26) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι το άρθρο 1108 του ισπανικού Αστικού Κώδικα προβλέπει ότι το νόμιμο επιτόκιο είναι το επιτόκιο που εφαρμόζεται για την ανόρθωση ζημίας και βλάβης όταν ο οφειλέτης καθυστερεί την πληρωμή και δεν έχει συμφωνηθεί συγκεκριμένο επιτόκιο. Επιπλέον, το άρθρο 312 του ισπανικού Εμπορικού Νόμου προβλέπει ότι σε περίπτωση δανεισμού χρημάτων και ελλείψει ειδικής σύμβασης μεταξύ των μερών, ο οφειλέτης υποχρεούται να επιστρέψει τη νόμιμη αξία («valor legal») της οφειλής κατά τη στιγμή της εξόφλησης. Συνεπώς, το νόμιμο επιτόκιο είναι το υψηλότερο επιτόκιο που μπορεί να προσδοκά ένας ιδιώτης πιστωτής επιδιώκοντας την ανάκτηση της οφειλής με νομικά μέσα.

(27) Κατά συνέπεια, ένας ιδιώτης πιστωτής δεν θα μπορούσε να επιτύχει από τον οφειλέτη επιτόκιο υπερημερίας υψηλότερο από το νόμιμο επιτόκιο ως αποζημίωση για το γεγονός ότι δεν διεκδικεί την ανάκτηση της οφειλής με νομικά μέσα.

(*) Συλλογή 1999, σ. I-3913.

- (28) Τέλος, πρέπει να υπογραμμιστούν οι ιδιαίτερες συνθήκες υπό τις οποίες ενήργησαν οι εταιρείες όταν συνάφθηκαν οι συμφωνίες αναδιάρθρωσης με το Fogasa και το ταμείο κοινωνικής ασφάλισης. Οι εταιρείες αντιμετώπιζαν σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες, οι οποίες οδήγησαν σε αναστολή όλων των πληρωμών και δημιούργησαν σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη μελλοντική τους επιβίωση. Μη προβαίνοντας σε εκτέλεση, γεγονός που θα προκαλούσε ενδεχομένως την εκκαθάριση της εταιρείας, οι δημόσιοι πιστωτές ενήργησαν κατά τρόπο που μεγιστοποιούσε τις προοπτικές ανάκτησης της οφειλής.
- (29) Βάσει των ανωτέρω, η Επιτροπή μπορεί να δεχθεί ότι στην προκειμένη περίπτωση, μέσω της αναδιάρθρωσης και της εφαρμογής του νόμιμου επιτοκίου στις οφειλές των εταιρειών, η Ισπανία επεδίωξε να μεγιστοποιήσει τις πιθανότητες ανάκτησης των ποσών που της οφείλονταν χωρίς να υποστεί οικονομική ζημία. Συνεπώς, η Ισπανία ενήργησε όπως θα ενεργούσε ένας ιδιώτης επενδυτής ευρισκόμενος στην ίδια θέση έναντι των εταιρειών.

Συμπέρασμα

- (30) Βάσει των ανωτέρω, η επανεκτίμηση της ενίσχυσης που θεωρήθηκε ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά στην απόφαση 97/21/ΕΚΑΧ, ΕΚ οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι συμφωνίες εξόφλησης μεταξύ των Fogasa και της Tubacex και οι συμφωνίες αναδιάρθρωσης μεταξύ της κοινωνικής ασφάλισης και της Tubacex δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση. Η επανεκτίμηση οδηγεί στο ίδιο συμπέρασμα ως προς τις συμφωνίες με την Acería de Álava.
- (31) Συνεπώς, η Επιτροπή θεωρεί ότι πρέπει να τροποποιήσει ανάλογα την απόφασή της 97/21/ΕΚΑΧ, ΕΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η απόφαση 97/21/ΕΚΑΧ, ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

Τα ακόλουθα μέτρα που έλαβε η Ισπανία υπέρ της Compañía Española de Tubos por Extrusión (Tubacex) και της θυγατρικής της Acería de Álava, η οποία παράγει χάλυβα, δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση:

- α) η συμφωνία πίστωσης που υπεγράφη στις 10 Ιουλίου 1992 μεταξύ του ταμείου εγγυήσεως μισθών και ημερομισθίων (Fogasa), της Tubacex και της Acería de Álava και αφορά κεφάλαιο ύψους 444 327 300 ESP, όπως τροποποιήθηκε από τις συμβάσεις της 8ης Φεβρουαρίου 1993 και της 16ης Φεβρουαρίου 1994 (οι οποίες αφορούσαν κεφάλαιο 376 194 872 και 372 000 000 ESP, αντίστοιχα).
- β) η συμφωνία πίστωσης που υπεγράφη στις 10 Μαρτίου 1994 μεταξύ του Fogasa, της Tubacex και της Acería de Álava για κεφάλαιο ύψους 465 727 750 ESP, όπως τροποποιήθηκε από τη συμφωνία της 3ης Οκτωβρίου 1994 για κεφάλαιο ύψους 469 491 521 ESP.
- γ) η συμφωνία πίστωσης που υπεγράφη στις 25 Μαρτίου 1994 μεταξύ του ταμείου κοινωνικής ασφάλισης και της Acería de Álava για την αναδιάρθρωση οφειλών ύψους 274 409 604 ESP.
- δ) η συμφωνία που υπεγράφη στις 12 Απριλίου 1994 μεταξύ του ταμείου κοινωνικής ασφάλισης και της Tubacex για αναδιάρθρωση οφειλών ύψους 1 409 957 329 ESP.»

2. Το άρθρο 2 ανακαλείται.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο της Ισπανίας.

Βρυξέλλες, 31 Οκτωβρίου 2000.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής